

Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi
The Journal of International Social Research
Volume: 3 Issue: 12 Summer 2010

**NABOKOV'UN *SEBASTIAN KNIGHT'IN GERÇEK YAŞAMI* ADLI ROMANINA YAPISALCI
BİR YAKLAŞIM**

**A STRUCTURALIST APPROACH TO NABOKOV'S *THE REAL LIFE OF SEBASTIAN
KNIGHT***

Müge GÜNAY*

Özet

Vladimir Nabokov çağdaş dünya yazınının en dikkat çeken isimlerinden biridir. Yapıtlarında modernist ve postmodernist teknikler kullanan yazar, her iki konumda da yazma ustalığını ve becerisini kanıtlamıştır. Yazarın *Sebastian Knight'in Gerçek Yaşamı*¹ adlı romanı yazmadaki ustalığını en başarılı biçimde ortaya koyan yapıtlarından biridir. Bu çalışmanın amacı Nabokov'un *Sebastian Knight'in Gerçek Yaşamı* adlı eserini yapısalci teorisyen Gérard Genette'nin, anlatım tekniklerine yaklaşımı doğrultusunda incelemektir. Çalışmada, edebiyatta anlatı tarzlarına (narrative modes) yer verilmiş, bu tarzları oluşturan diegetik ve mimetik yapılanmalar tanımlanmış daha sonra Gérard Genette'nin, anlatı bilim kuramı çerçevesinde anlatı söylemi ve anlatım edimi incelenmiş ve tüm bunlar örneklem olarak ele alınan *Sebastian Knight'in Gerçek Yaşamı* adlı romanı üzerinde irdelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anlatıbilim, Nabokov, Anlatma Edimi, Anlatı Söylemi, Mimesis, Diegesis.

Abstract

Vladimir Nabokov is one of the most outstanding figures of the contemporary world literature. Having used modernist and postmodernist techniques successfully, the author always managed to depict his skill in writing. *The Real Life of Sebastian Knight* is one of the significant examples of his skill in writing. The aim of this study is to examine the novel, *The Real Life of Sebastian Knight* in the sense of Gerard Genette's approach to narrative discourses. This study gives place to narrative modes of literature and describes diegetic and mimetic settlements. And also, according to Genette's approach the narrative discourse and narrating is examined and all of these concepts are scrutinized in Nabokov's *The Real Life of Sebastian Knight* which is taken as a sample.

Key Words: Narratology, Nabokov, Narrating, Narrative Modes, Mimesis, Diegesis.

1. Sebastian Knight'in Gerçek Yaşamı Romanı: Romanın anlatıcısı V dünya çapında ünlü bir romancı olan üvey abisi Sebastian Knight'in biyografisini yazmaya çalışacağını söyler. Fakat romana başlamakta, yani Sebastian Knight'in biyografisine başlamakta zorlanır. İlk olarak kendi hatıralarından hatırlamaya çalıştığı kadarıyla anlatmaya çalışır. Sonra küçükken onlara bakmış olan mürebbiyeye gider. Mürebbiye hatırladıklarını anlatır. Knight'in Cambridge'den arkadaşlarıyla konuşur, ortaya bazı ilginç anekdotlar çıksa da bir biyografi yazmaya yetecek ölçüde tatmin edici bir bilgi çıkmaz. Sebastian'ın Cambridge sonrası dönemine ilişkin bilgi sağlayabilecek birkaç kişinin ismini vermesi için bir zamanlar Sebastian'ın sekreterliğini yapmış olan Mr. Goodman'la görüşür. Mr. Goodman bu işi kitap piyasasını iyi bilen profesyonellere bırakmasını söyler. V tam ofisten çıkarken Helen Pratt seslenir. Konuşmalarını duyduğunu, Sebastian'ın eski sevgilisi Clare Bishop'ın çok yakın arkadaşı olduğunu ve onları tanıştırdığını söyler. V, Mr. Goodman'ın Sebastian hakkında bir biyografi yayınladığını da Helen Pratt'tan öğrenir.

* Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Karşılaştırmalı Edebiyat Yüksek Lisans Öğrencisi, mugegunay@gmail.com

¹ Vladimir Nabokov (1994). *Sebastian Knight'in Gerçek Yaşamı*, İstanbul: Metis Yayınları. Romandan yapılan alıntılar künyesi verilen baskıya aittir.

Mr. Goodman'ın *Sebastian Knight'in Trajedisi* kitabının çok etkileyici ve inandırıcı olduğu söylenmektedir. Fakat anlatıcı V kitabı beğenmez. Yanıltıcı, yanlı ve gülünç bulur. Kendisiyle ilgili tarafların da çok kısa anlatıldığını belirtir.

Sonraki bölümde Miss Pratt, Clare ve Sebastian'ın ilişkisini bildiği kadarıyla anlatır. V Clare'le görüşüp birinci ağızdan bilgi almanın iyi olabileceğini düşünür ve Clare'in evine gider fakat kapıyı açan kocası, Clare'in onu görmek istemeyeceğini söyler. Sonra hatırladığı kadarıyla V de Clare ve Sebastian'ın ilişkilerini anlatır. Clare'in Sebastian'ın romanlarını daktiloya geçirdiğinden edebiyatla ilgili işlerini düzenleyip hayatını da bir yola soktuğundan bahseder. Bu noktada da Sebastian'ın yazdığı romanları anlatmaya, tartışmaya başlar. Polisiye parodisi olan *Işığın Kırıldığı Yer* romanından ve en tanınmış romanı *Başarı*'dan söz eder.

V abisinin kendisine, ölümünden sonra bazı özel mektupları yakmasını vasiyet ettiğini söyler. Ve bunun üzerine Sebastian'ın evine gidip yakar bu mektupları, yanan mektupları izlerken Rusça bir el yazısı gözüne çarpar fakat bu el yazısının sahibinin kim olduğunu tahmin etmekte zorlanır. Bu arada şair P.G. Sheldon'ı da katar anlatısına. Sheldon vasıtasıyla Clare ve Sebastian'ın neden ayrıldıklarını ve daha sonrasını öğreniriz. Sebastian Clare ile ayrıldıktan sonra Blauberger'e gitmiş ve orada Rus bir kadınla tanışmıştır. V'nin ilgisini çeker bu yeni öğrendiği "öteki kadın". Kadının Rus oluşu mektuptaki el yazısının sahibi olduğunu düşündürür V'ye. Detayları öğrenmek için bu kadının peşine düşmeye karar verir. Fakat elinde sadece 1929 yılında Sebastian'ın Blauberger'de bir otelde kaldığı ve bu Rus kadınla da orda tanıştığı bilgisi vardır. Bundan başka ipucu yoktur elinde. V oteli bulur ve otel müdüründen bilgi almak ister fakat bu talebi geri çevrilir. Evine dönerken trende eski bir detektif olan Mr. Silbermann'la tanışır. Mr. Silbermann ona yardım eder, otelle konuşup ziyaretçi listesine bakar ve Sebastian için seçenekleri dörde indirir. Adres ve telefonları verir. V sırayla hepsini ziyaret eder. İlk Berlin'e sonra, diğer üç kadın için Paris'e gider.

Madam de Rechnoy'la görüşmeye gider ilk olarak fakat kadını evde bulamaz. Kapıyı kocası açar ve V ile sohbet başlar. Şimdiki evliliğinin onun ikinci evliliği olduğunu, ilk karısı Nina'nın anlattığı türden bir ilişkiye daha yakın durduğunu fakat Nina'nın şu anda nerede yaşadığını bilmediğini söyler. V daha sonra Madam von Graun'a gider. Onu da evde bulamaz. Arkadaşı Madam Lecerf'le görüşür. "Ben iki ay önce ölen İngiliz yazar Sebastian Knight'ın akrabasıyım. Ayrıca onun yaşam öyküsünü yazma çabasında'yım. 1929 yılında Blauberger'de kalırken tanıştığı yakın bir dostu vardı, o hanımın kim olduğunu bulmaya çalışıyorum" diyerek ziyaret nedenini açıklar. Lecerf hikâyeyi dinledikten sonra, arkadaşı Helen von Graun'la bir ilişki yaşadıklarını söyler ve bildiklerini anlatır. Sebastian evden çıkarken Helen von Graun'un Nina Rechnoy'a çok benzediğini düşünür. Madam Lecerf biraz da kur yaparak V'yi yazlık evine davet eder. Madam Von Graun'la orada görüşebileceğini söyler. V madam Lecerf'in *femme-fatal* olduğunu düşünür ama kabul eder teklifini. Sonra yazlık eve gittiğinde anlar ki aslında Sebastian'ın Blauberger'de beraber kaldığı kadın Madam Lecerf'tir. Asıl adının da Nina Rechnoy olduğu ortaya çıkar ve V oradan ayrılır.

En son bölümde de abisinden ölümüne yakın, onu Paris'e çağıran bir mektup aldığını söyler. Bu arada V Sebastian'ın doktorundan abisinin durumun ağır olduğunu bildiren bir telgraf da alır. Uzun ve sıkıntılı bir yolculuk sonunda yetişir hastaneye. Hemşire Sebastian'ın odasını gösterir. V kısa bir süre kalır içerde sonra anlaşılır ki odadaki kişi Sebastian değilmiş. V hastaneye varmadan önce ölmüş Sebastian. Ama V "O odada Sebastian'ın nefes alıp verişini sandığım şeyi dinleyerek geçirdiğim birkaç dakika, Sebastian ölmeden önce benimle konuşmuş olsaydı değişeceği ölçüde değiştirdi yaşamımı." Der. Sonra da "Ruhun dalgalarını bulur ve izlerseniz her ruh sizinki olabilir. O yüzden ben Sebastian Knight'ım ya da Sebastian ben. Ya da belki biz ikimiz ikimizin de tanımadığı bir başkasıyız." diyerek bitirir romanı.

2. Sebastian Knight'ın Gerçek Yaşamı Romanının Yapısalcı Yaklaşımla İncelenmesi

2.1. Anlatıbilimde "Mimesis" ve "Diegesis" Kavramları: Temeli Platon'a ve Aristo'ya kadar uzanan "diegesis" ve "mimesis" terimleri, edebiyat teorisi ve özellikle anlatı bilimiyle yakından ilişkilidir. Edebiyat eserlerinde kullanılan anlatı kiplerini (*narrative modes*) birbirinin karşılığı olan bu terimler vasıtasıyla ikiye ayırmak mümkündür. Edebiyat metnindeki *mimesis*, gerçeklik duygusu uyandırmaya yarayan her şeydir. *Mimesiste* doğrudan bir aktarım söz konusudur, *diegesiste* ise rivayet. *Mimesis* olanları gösterir, *diegesis* ise anlatır. Bu açıdan bakıldığında, *mimesiste* okuyucu metne çekilir, *diegesis* ise araya uzaklık koyar. Unutulmaması gereken, bir edebiyat metninde bu sınırların kaypak olduğudur. Anlatıcı, *mimesis*, *mimesisin* aşamaları ve *diegesis* arasında gidip gelebilir. Bunlar bir tablo haline gerildiğinde şöyle bir yapılanma ortaya çıkar:

Tablo 1:

Konuşma	Mimetik
Nakletme	↓
Betimleme	↓
Yorumlama	Diegetik

Genette ayrıca üç tür diegetik seviye olduğunu savunur:

- 1) Extradiegetik Seviye: Bu seviye, *diegesis*in bir parçası değildir; daha çok anlatıcının seviyesi olarak algılanır. Burada, anlattığı hikayenin bir parçası olmayan bir anlatıcı mevcuttur.
- 2) Diegetik Seviye: Bu seviye karakterleri, onların düşüncelerini ve hareketlerini içerir.
- 3) Metadiegetik/Hypodiegetik Seviye: Bu seviye, hikaye içinde içinde hikaye olarak tanımlanabilir. Yani bir diegesisin içine geçmiş başka bir diegesisin bulunduğu seviyedir. (Dervişcemaloğlu, 2007:2).

Yukarıda saydıklarımızın yanı sıra Genette, *Narrative Discourse* adlı eserinde bir eseri çözümlmek için üç düzlem düşünür. Bunlardan biri metinde yer alan olay dizisidir ki buna “söylem” der. İkincisi bu olaylar serisinin gerçekte meydana gelmiş olması gereken sıraya göre dizilmiş halidir ki buna “öykü” der. Yani, yazar tarafından işlenmemiş haliyle olaylar dizisi. Üçüncü olarak anlatım edimini ekler bunlara. Bununla birlikte asıl üstünde durduğu öykü ile söylem arasındaki bağıntıdır. Çünkü yazarın hammadde diyebileceğimiz öyküyü nasıl işlediğini (söyleme dönüştürdüğünü) bu bağıntıyı inceleyerek saptayabiliriz. (Moran 2000:197)

Bu çalışmada Nabokov’un *Sebastian Knight’in Gerçek Yaşamı* adlı eserinde Genette’in yaklaşımı doğrultusunda anlatım ediminin nasıl gerçekleştiği incelenecektir.

2.2. Öykü: Olayların anlatılma sırası aşağıdaki gibidir:

Anlatıcı V üvey kardeşi Sebastian Knight’ın biyografisini yazmaya çalışır. Sebastian’ın arkadaşları ve tanıdıklarıyla görüşür. (A)

Sebastian’dan kalan mektupları abisinin vasiyeti üzerine yakar. (B)

Sebastian mektuplarını yakmasını vasiyet eden bir mektup yollar (C)

Sebastian St. Damier’de ölür. (D)

Öykünün romandan anladığımız kadarıyla kronolojik olarak oluş sırası şöyledir:

C-1, D-2, A-3, B-4

Bu sıralamaya göre V abisinin vasiyeti üzerine mektuplarını yaktıktan sonra bir pişmanlık duyar ve yanan mektuplarda gördüğü Rusça el yazısının sahibi kadını aramaya koyulur. Sebastian’ın ölüm döşeğinden yazdığı mektubu aldıktan sonra bir rüyasında Sebastian’ın onu yanına çağırdığını ve çok önemli bir şey söylediğini görür. Fakat V rüyasında Sebastian’ın yanına gidemez. Uyanır ve bir an önce Sebastian’a yetişmek için St. Daumier sanatoryumu’nun yoluna tutar. Fakat o vardığında Sebastian ölmüştür. Aslında bu gördüğü rüyadaki gerilim V’ye Sebastian’ın biyografisini yazma motivasyonunu verir. Romanın anlatımında kronolojik sıranın değişmesi yani a-b-c-d şeklinde anlatılması Sebastian Knight’ı romanın odağından çıkarır yerine V’yi yerleştirir.

2.3. Anlatı Söylemi ve Anlatma Edimi: Anlatıcı yazar V sübjektif ve savunmacı bir anlatıcıdır. Romanın hemen açılışında bir çatışma ortaya koyar; Kendisinin Sebastian hakkında ayrıntılı bir biyografi yazma iddiası ve Goodmann’ın V’den önce Sebastian hakkında yazdığı biyografi. V Sebastian’ın kapsamlı ve doğru bir biyografiyi hak ettiğini fakat Goodman’ın bunu başaramadığını söyler. (Roman ilerledikçe aslında V’nin niyetinin bu olmadığını okur iyice anlar.) Goodman’ın biyografisinde kendisine hiç yer ayrılmadığı için öfkelenir. Böylece romanın ilk bölümleri Sebastian’ı tanıma yönünde çok az bilgi verir fakat V’nin hakkında aşağı yukarı bir izlenim ediniriz.

Anlatıcının odağının Sebastian Knight olmasına rağmen romanın odağının Sebastain Knight olmadığını görürüz. V, biyografisini yazmaya kalkıştığı abisini çok az tanıyordu. Anılarından aklında kalanların da bir biyografi oluşturmaya yetmeyeceğini belirtir. Bu yüzden anlatısından bol miktarda saparak başka karakterlerin anlattığı hikâyelere başvurmak durumunda kalır. Biyografisini yazacağı kardeşi hakkındaki bu sınırlı bilgisi, hatırlamada zorluklar çekmesi, güvenilirlik problemini ortaya çıkarır. Ve bu problemi kendisine “sislerin içinden fısıldayan ses”e kulak verir :

“Sisin içinden gelen ses zihnimin en karanlık köşelerinde çınlamıştı. Olası bir gerçeğin yankısından, zamanında ulaşan bir uyarıdan başka bir şey değildi. Geçmiş şimdinin dudaklarından öğrenebileceğine çok güvenme, tefecinin en dürüstünden bile kuşku duy! Sana anlatılanların aslına üç aşamalı olduğunu unutma; önce anlatan tarafından biçimlendiğini, sonra dinleyen tarafından yeniden biçimlendiğini, öyküdeki ölmüş adamın her ikisinden de sakladığı şeyler olduğunu.” (s.44)

V anılarından hatırladıklarını anlattığı bölümlerde, okurun “güvenini” kazanmak için, anlatısının ardından hemen Goodmann’ın biyografisinden aynı olayı anlatan bir alıntı verir. Goodman’ın olayları anlatış şeklini eksik ve yanlış bulur ve Sebastian’ın otobiyografik romanı *Kayıp Eşya*’dan bir alıntı yaparak kendi yazdığını destekler. Mesela V, Rusya’dan kaçışlarını ilk başta kendi hatırladığı haliyle anlatır. Sonra Goodmann’ın biyografisinden aynı bölümü alıntılar. Goodman’ın anlatısına göre Sebastian Rusya’dan nefret ediyordu. V buna öfkeyle karşı çıkar ve Sebastian’ın otobiyografik öğeler taşıyan romanı *Kayıp Eşya*’dan bir alıntı yaparak Goodmann’ın Sebastian’ı anlamadığını söyler. Çünkü Sebastian’ın Rusya’yı reddedişi V’yi ve annesini de reddedişi anlamına gelir. V karmaşık ikircikli nostaljik bir ilişki betimler Rusya’yla ilgili ama bu Sebastian’ın değil kendi düşünceleridir. V aslında ne kadar Sebastian’ın bakış açısına yaklaşmak isterse o kadar kendininkine yaklaşır. Sübjektifliği artar. Anlatma ediminde kullanılan bu alıntılar, gerçek kurgu çizgisini zorlar.

Anlatı söylemi bağlamında iki tür gerilim yaşanır romanda. Bunlardan ilki Sebastian’ın “gerçek” hayatı ve Sebastian’ın romanları arasındaki benzerlikte açığa çıkar. İkincisi V’nin araştırmaları ve Sebastian’ın romanları arasındaki benzerlikte görülür.

Birincisine örnek olarak V, Sebastian’ın *Başarı* romanının Sebastian’ın iç dünyasını anlattığını söyler. Bu romandaki başkarakter William bir kalp rahatsızlığı geçirir ve doktorunun adı Coates’tir. Sebastian da bir kalp rahatsızlığı geçirmiştir onun da doktorunun adı Oates’tir. Bir diğer benzerlik de Sebastian’ın *Kayıp Eşya* adlı romanında ortaya çıkar. V, *Kayıp Eşya*’da Sebastian’ın aslında Clare’e yazdığı bir mektubun yer aldığını söyler. V şöyle der;

“Bu uydurma mektuptan yazara özgü kimi şeyler çıkarırsak, mektupta Sebastian’ın Clare’e beslediğini, hatta dile getirdiğini düşünebileceğimiz birçok duygunun söz konusu edildiğini görürüz. Sebastian’ın en abartılı roman kişilerinin bile kendi aklından geçirmiş olabileceği kimi düşünceler, izlenimler ya da isteklerle donatmak gibi garip bir huyu vardı. Roman kahramanının mektubu belki de Clare’le olan ilişkileri konusunda bazı gerçekleri dile getirdiği bir çeşit şifreydi. Ne var ki sanatını böylesine şaşırtıcı – benim gibi ille de yazarın ardına saklandığı gerçek kişiyi görme isteğinde olanlar için şaşırtıcı- bir biçimde kullanabilen başka bir yazar söyleyemez deseyim.” (s.93)

Bu örnekler ek olarak, “sislerin içinden gelen ses” Sebastian’ın, yazdığı romanlarda daha canlı olduğunu söyler.

“Sebastian Knight’tan kim söz ediyor? Evet kim? En yakın arkadaşı ve üvey kardeşi. Yaşamdan elini eteğini çekmiş efendiden bir bilim adamıyla uzak bir ülkeyi ziyarete gelen şaşkın bir yolcu. Ya üçüncü kişi nerde? St. Damier mezralığında huzur içinde çürüyüp gidiyor. Beş adet kitabında capcanlı kahkahalar atıyor. Ben bunu yazarken omzumun üstünden bakıyor.” (s. 44)

İkincisine, yani V'nin araştırmaları ve Sebastian'ın romanları arasındaki benzerliğe örnek olarak, *Işığın Kırıldığı Yer* gösterilebilir. Bu roman, detektif romanları hakkındadır. V'nin roman boyunca yaptığı da bir çeşit detektifliktir aslında. Bilgileri toplar, olayları birleştirip tekrar kurmaya çalışır. Ayrıca yine *Işığın Kırıldığı Yer*'de birbirine yabancı iki ayrı insan sandığımız kişilerin aynı kişi çıktığı da anlatılır. V'nin, Sebastian'ın son sevgilisini tespit etme arayışında karşılaştığı Madam Lecref ve Nina Rechnoy'ın da aynı kişi olarak karşımıza çıkması bu benzerliği kuvvetlendirir. Bunlara ek olarak V'nin trende karşılaştığı detektif Mr. Silberman'ın hareketleri ve ismi Sebetian'ın *Ayn Öteki Yüzü* romanında betimlediği karakterlerinden birini- Mr Siller'ı hatırlatır.

Sebastian'ın romanları V'nin araştırmalarını adeta biçimlendirir, geliştirip zenginleştirir. Bu, V'nin Madam Lecref'i ziyaretinde içinden geçirdiği “yaşam öyküsü yazılan kişi bu olup bitenlerdeki özel “Knightvari ilmeği” görür de tökezleyip duran yaşamöyküsü yazarını hoşnut eder miydi?” (s.127) şeklindeki düşüncesinden de anlaşılır.

Girift anlatı katmanlarına bakınca daha ileri bir görüş kazanılabilir. Anlatı katmanları bize kurgusallığın gerçeği ve gerçeğin kurgusallığı hakkında bilgi verir. Anlatının *diegetic* ve *extradiegetic* katmanları olduğunu görürüz. *Extardiegetic* düzlem V'nin biyografi yazarkenki metodu, araştırmalarını, düşüncelerini ve yaşadığı zorlukları anlatışından oluşur. *Diegetic* düzlem ise V'nin Sebastian'ın gerçek hayatını araştırma arayışını oluşturur. Fakat V'nin biyografisi Sebastian'ın arkadaşlarıyla görüşmelerinden ve kendi hatırlarından oluşuyor, bu da *metadiegetic* bir seviyeye taşır bizi; hikâye içinde hikâye. V'nin Goodman'ın biyografisi hakkındaki yorumu, Sebastian'ın V'ye son mektubu *metadiegetic* boyuta örnek teşkil eder. Ayrıca Sebastian'ın genellikle detaylıca anlatılan romanları ve bu romanlardan yapılan direk alıntılar da *metadiegetic* katmanın oluşmasına yardımcı olur. Anlatılan “gerçek” yaşam çift kurgulu bir anlatıdır aslında; Okumakta olduğumuz roman ve içindeki *metadiegetic* boyutu. Eğer Sebastian'ın gerçek hayatı, yani yazılan biyografi, V'nin çeşitli insanlarla konuşup oluşturduğu güvenilir bir anlatı değilse Sebastian'ın romanları “gerçek” hayatına, günlük gerçekliğinden daha yakındır diyebiliriz fakat Sebastian'ın romanları dahi hakikati açığa çıkarmaz. Sheldon'a göre,

“Romanlarıyla öyküleri, parlak maskelerden, onu sanat serüveni aldatmacasıyla belli, kaçınılmaz bir sona doğru götüren sinsi kışkırtıcılardan başka bir şey değildi” (s.84).

V, Natasha Rosanvlara gittiğinde Natasha ve erkek kardeşi ona Sebastian'ın hakkında birkaç parça biyografik bilgi verirler ama V verilen bu bilgileri pek umursamaz, Rus kadını aramaya devam eder. Ve şöyle der:

“Benimkinden daha sistemli bir kafa, o bilgileri bu kitabın başına koyardı, ama çıktığım keşif yolculuğu kendi büyüyle kendi mantığını geliştirmeye başlamıştı (gerçi ara sıra yavaş yavaş bir düş olup çıktığımı düşündüğüm de oluyordu) bu arayış kendi hayallerinin örgüsünü örmek için zaman zaman gerçeğin desenini de örnek aldığından doğru yolda olduğuma inanmak zorundayım, onun için de Sebastian'ın yaşamını anlatmaya çalışırken aynı ritmik ilmikleri izlemem gerekiyor.” (s.111)

O halde gerçek nedir ve neden bu kadar imkânsızken gerçeği bulmaya çalışırız? Nabokov'un gerçeği aramayı, arama ihtiyacını problematikleştirdiğini görürüz romanında.

Sonuç

Anlatıyı edebileştiren okuduğumuzun roman, yani bir sanat eseri olduğunu hatırlatan, anlatılan öykü ve anlatma ediminin nihai yorumunda çıkar.

Biyografinin oluşabilmesi için yani V'nin anlatma edimini gerçekleşebilmesi için Sebastian'ın arkadaşlarının, sevgilisinin eski tanıdıklarının Sebastian'la ilgili hatırladıklarını anlatmalarına ihtiyaç vardır. Fakat bunun belli bir yere kadar işlevi olduğunu görürüz çünkü V'nin merakları ve saplantıları da büyük ölçüde romanı yönlendirmektedir. Böylece V anlatının odağına oturur.

Eser bir arayış, bir araştırma ve kimlik romanı diye nitelendirilebilir. V de anlatma edimi sayesinde yepyeni bir kimliğe kavuşur. Sebastian hakkındaki hikâyeleri dinledikten sonra dönüşür, Sebastian'ın ruhuna ve hayatına dâhil olur. Sebastian hakkında bütün görüşmelerden konuşmalardan karşılaşmalardan yorumlardan sonra “*Ne kadar çabalarsam çabalayayım rolümden sıyrılamıyorum. Sebastian'ın maskesi yüzüme yapışıyor. Benzerlik silinip gitmeyecek, ben Sebastianım ya da Sebastian ben ya da belki biz ikimiz ikimizin de tanımadığı bir başkasıyız*” (s.165) der. Ve V romanın sonunda yazarlığın gücünü anlar.

KAYNAKÇA

- DERVİŞCEMALOĞLU, Bahar (2007). “Anlatı Biliminde Mimesis ve Diegesis Kavramları” <http://www.egeedebiyat.org/modules.php?name=Downloads&d_op=viewdownload&cid=11> (2010)
- GENETTE Gérard (1983). *Narrative Discourse*, New York: Cornell Univ. Press
- MORAN, Berna (2000). *Edebiyat Kuramları ve Eleştiri*, İstanbul: İletişim Yayınları
- NABOKOV, Vladimir (1994). *Sebastian Knight'in Gerçek Yaşamı*, İstanbul: Metis Yayınları